

prolog / epilog

Má du-še je ti-chá, ti-chá před Bohem,
 pra-me-nem sí - ly. A - ni zlá - bou-ře,
 a - ni zlá - bou-ře mnou ne-po-hne.

1. Du še - má, zůstaň ti-chou před Bo-hem.
 On je-tvou ská-lou, ú - tě-chou, spá-sou,
 tvou na - dě - jí.

2. Spolehni na něj v každické chvíli, / na všech svých cestách přej si, má duše, blízko jej mít.
3. Dopřál ti spatřit bláznovství mocných, / kde pyšní vládci na vahách soudu budou jak dým.
4. Nenech se zmámit marností světa – / bohatstvím, slávou. Před zrádnou touhou srdce své chraň.
5. Bůh řekl ano v svém milém Synu. / To je to slovo, jasné a přímé, jemu věřím.
6. Je milostivý i trpělivý. / Vede mé kroky, snímá z nás tíhu hříchů a vin.

Provedení: prolog s repetičemi – 1. až 4. sloka – mezihra –
 5. a 6. sloka – mezihra – epilog bez repetič – mezihra – 1. sloka

τ: Jiří Pejla
 м: Ladislav Moravetz